

“เฟิร์น” ฝันอยากเป็น “กัญญา”

จิรนนท์ เจริญอาจ (เฟิร์น)
เยาวชน ต.จอมพระ จ.สุรินทร์

ictive

"**เฟิร์น - จิรนนท์ เจริญอาจ**" อายุ 14 ปี ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้น ม.2 โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ เป็นตัวแทนเยาวชนจากตำบลจอมพระ มาร่วมเรียนรู้ในค่ายพัฒนาศักยภาพและสร้างเครือข่ายเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา 25 อบท. จังหวัดสุรินทร์ (ภายใต้การดำเนินโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น 4 ภาค) สนับสนุนโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , กสศ. , สถาบันยุวโพธิชน , สกสว. , ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และมูลนิธิสยามกัมมาจล เมื่อวันที่ 1- 21 ตุลาคม 2562 ณ หน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำห้วยสามสบ ต.ศรีสะเกษ อ.นาน้อย จ.น่าน หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมในค่าย 21 วัน เรียบร้อยแล้ว "**เฟิร์น**" ได้มาแชร์เรื่องราวส่วนตัว ประสบการณ์ การเรียนรู้ในค่ายนี้ให้เพื่อน ๆ ได้ฟังกัน

"**เฟิร์น**" เริ่มคุยประโยคแรกว่าที่มาร่วมค่ายครั้งนี้ เพราะอยากได้ความรู้ "คุณครูเด็ก ครูที่โรงเรียนชวนพวกเรามาค่ายคะ ครูบอกว่าค่ายนี้จะมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เล่นให้ทำเกี่ยวกับความรู้ต่าง ๆ หนูไม่เคยเข้าค่ายยาว ๆ มาก่อนเลยคะก็เลยตัดสินใจมา ความคาดหวังอยากได้ประสบการณ์และนำไปบอกเล่ากับเพื่อน ๆ คิดว่าจะได้ความรู้เรื่องการอยู่กับเพื่อนและฝึกฝนตนเอง มาแล้วก็ได้อย่างที่หวังคะ ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ๆ ปกติหนูจะอยู่แต่กับแม่ ไม่ค่อยได้อยู่กับเพื่อน เวลาเพื่อนชวนไปไหนบางที่ก็ปฏิเสธไปบ้าง หนูไม่ค่อยเข้าหาเพื่อนเท่าไร "

หลังจากได้เรียนรู้จากกิจกรรมภายในค่ายไปจนครบแล้ว "**เฟิร์น**" แชร์สิ่งที่ตนเองได้รับจากค่าย เริ่มที่ "ความรู้" ซึ่งความรู้ที่เจ้าตัวที่ได้คือความรู้เกี่ยวกับสื่อเกี่ยวกับวัฒนธรรมของจังหวัดน่าน ซึ่งจะนำไปถ่ายทอดให้เพื่อน ๆ ฟังต่อไป นอกจากนี้ยังร่วมแชร์สิ่งกิจกรรมหรือบรรยากาศในค่ายที่ชอบมากที่สุดให้ฟังด้วย "**หนูชอบการสรุปบทเรียนแล้วเอามานำเสนอให้เพื่อนรู้ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการได้นอนอยู่ตัวคนเดียวคะ** เรื่องการสรุปบทเรียนคือการสรุปการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม แล้วนำมานำเสนอหน้าห้องให้เพื่อน ๆ ฟัง **ที่ชอบเพราะเมื่อก่อนหนูไม่ชอบจับไมค์ เดียวนี้หนูชอบจับไมค์ ก็รู้สึกว่าคุณเองกล้าหาญขึ้นคะ** การอยู่ร่วมกับผู้อื่น คือการได้อยู่กับเพื่อน ๆ ต่างพื้นที่กัน ที่ชอบเพราะเพื่อนสามารถแบ่งปันความรู้ต่าง ๆ ที่เรายังไม่รู้ให้หนูรู้ด้วยกัน"

ส่วนกิจกรรมนิเวศวิทยา หรือ การนอนภาวนาในป่าหนึ่งคือ ถึงแม้เธอจะบอกว่าชอบ แต่ก็ยังไม่รู้สึกดีกับกิจกรรมนี้ด้วย "หนูรู้สึกขัดข้องใจอย่างไรไม่รู้คะ รู้สึกไม่ชอบอยู่คนเดียว ชอบอยู่กับทีม หรืออยู่เป็นคู่ หนูก็เพิ่งได้นอนป่าครั้งแรก ที่นี่ก่อนไปนอนพี่อ้อย (วารภรณ์ หลวงมณี) ก็บอกว่าให้สวดมนต์ก่อนนอนด้วยนะ บอกว่าป่านี่ศักดิ์สิทธิ์ หนูก็ขอ ภาวนาอย่าให้มีเรื่องร้าย ๆ เกี่ยวกับเรา และสวดมนต์ก่อนนอน แล้วก็นอนคะ สภาวะที่เกิดขึ้นก็คือนอนหลับ ๆ ตื่น ๆ คะ เพราะปวดปัสสาวะแต่ไม่กล้าลุกคะ ต้องกลั้นปัสสาวะ เพราะกลัว

กลัวเสียงที่ทำให้เราคิดจินตนาการไปเองค่ะ ตอนนั้นก็เผชิญหน้ากับความกลัว
ค่ะ ก็นอนไปเลยค่ะ หลับตาสัปดาห์แล้วมันก็หลับไปเอง จนถึงเช้า พอผ่านมาได้
ก็รู้สึกดีใจที่ผ่านจุดนั้นมาได้ ก็คิดว่าเวลาเข้าค่ายกับโรงเรียนเราก็เอาไปใช้ได้
ค่ะ เช่นการกางร่ม กางมุ้ง การทำจิตใจของเราค่ะ การทำกิจกรรมในค่ายครั้งนี้
ถือว่าเป็นการเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ ๆ ของหนูที่อยู่แต่กับสิ่งเดิม ๆ ก็ได้มา
เปิดโลกค่ะ"

และเจ้าตัวยังได้สะท้อนกิจกรรมที่ไม่ชอบอีกด้วย "สิ่งที่ไม่ชอบที่สุดคือการเล่น
ฐานกิจกรรม การเล่นเกมเหยียบตะปูค่ะ ก็รู้สึกเจ็บ ได้แผลเยอะ รู้สึกค้างคาอยู่ใน
ใจว่าไม่อยากเล่นก็ต้องบังคับให้เล่น ก็คิดว่าเขาต้องการให้เรากล้าหาญ
เผชิญหน้ากับสิ่งนี้ให้ได้ เราก็ทำได้ดีค่ะ จับคู่ 2 คน แล้วก็ให้ผลัดกันเดิน คน
แรกปิดตา คนที่สองก็พาเดินข้ามตะปูได้ค่ะ **สิ่งที่ติดใจคือโดนตะปูทิ่ม มัน
ทำให้เราเจ็บตัว ก็ไม่อยากเล่นกับมัน ถ้ามีเหตุการณ์แบบนี้อีกก็ต้องทำ
เผชิญหน้าไปเลย ค้างคาใจแต่ก็ยังเล่น ถ้ามีกิจกรรมนี้อีกก็สู้เล่นต่อไป
ค่ะ เพื่อจะได้ผ่านจุดนั้นเร็ว ๆ ติดใจแต่ให้ทำก็ทำได้"**

สำหรับความใฝ่ฝันในอนาคต "เฟิร์น" บอกว่า... **"อยากเป็นกั๊กย่ะ** อยาก
ช่วยเหลือคนอื่นค่ะ เวลาเห็นคนแก่เขาเดินข้ามทางม้าลายไม่ได้ รถเขาไม่หยุด
ให้ หนูก็ทำให้รถหยุดแล้วพายายข้ามทางม้าลายได้ ส่วนงานกั๊กยยังไม่เคยทำ
ค่ะ มีพี่ในค่ายนี้เขาเคยเป็นกั๊กย เขาฝึกกั๊กยมามาก่อนหนู หนูก็ถามเขาว่าอยาก

ใหม่ ต้องทำอะไรอย่างไร ก็อยากเป็นกั๊กยในชุมชนค่ะ หรือบางทีก็คิดอยาก
ออกจากสุรินทร์บ้างค่ะ เวลาที่มีกั๊กยที่ไหนก็อยากไป ไปเผชิญหน้ากับ
สถานการณ์ค่ะ ส่วนงานจิตอาสาในโรงเรียนหรืองานชุมชน หนูก็ไปช่วยงาน
ตลอดค่ะ เวลาที่ไหนมีให้ช่วยงานจิตอาสา ก็ไปสมัคร ๆ ค่ะ เช่น เก็บขยะ
รณรงค์ทำงานต่าง ๆ ค่ะ"

ส่วนเป้าหมายด้านการเรียน เจ้าตัวแลกเปลี่ยนว่า "อยากเรียนจบชั้น ม.6 ก็พอ
ค่ะ เพราะว่าตอนนี้แม่ก็ลำบากมาก ได้เงินเป็นวัน ก็คิดหางานทำด้วยค่ะหลาย
อย่างเลยเพื่อช่วยแม่ เช่น รับจ้างร้านอาหารทั่วไป หนูอยากทำมาก แต่อายุยัง
ไม่ถึง **ส่วนความสามารถ ทักษะของหนู คือการร้องเพลงค่ะ ก็อยากจะ
เพิ่มการเรียนด้านนี้ค่ะ** ซึ่งการร้องเพลงหนูก็ยังไม่เคยไปประกวดเลยค่ะ
เพราะไม่มีเงินไปค่ะ แต่ถ้ามีคนสนับสนุนหนูก็อยากไปค่ะ" เฟิร์นกล่าวทิ้งท้าย
ไว้ให้ช่วยกันลุ้นให้เธอทำตามความฝันให้ได้

**“เมื่อก่อนหนูไม่ชอบจับไมค์ เดี่ยวนี้หนูชอบ
จับไมค์ รู้สึกว่าตัวเองกล้าหาญขึ้นค่ะ”**